

RAJÓNNA NEMOCNICA

(Plukovníková žena)

Christo Bojčev

Neidentifikovaný pacient, ktorý stratil pamäť pri mozgovej kontúzii sa dostáva do malej provinciónálnej nemocnice. Nájdený je v blízkosti stroskotaneho lietadla. Keďže jeho meno je neznáme, lekári ho zapisujú do chorobopisu podmienenčne podľa názvu jeho diagnózy – Contusio Cerebris. Toto zvláštne „meno“ sa stáva príčinou, že ostatní pacienti ho podozrievajú, že je pilotom lietadla NATO. Deň čo deň vytvárajú jeho biografii veľmi vážnej a bohatej vojenskej osobnosti, zakladajúc svoju fantáziu na mýte o Veľkej Amerike. Zo začiatku muž neverí, no postupne sa mu to začína páčiť...

OSOBY

KONTUZOV
DEDO
BRATOJ
WILIAM
FERO
POPOLUŠKA
BABKA
ŽENA
GENERÁL

PROLÓG

Vchádza Popoluška ako rozprávková princezná – v plesových šatoch a zlatých topánkach. Obzerá sa v zrkadle - aká je krásna,

Pane Bože! Potom sa začína pretvárať: tvár si zakrýva chirurgickou maskou z bielej obväzovej gázy, na hodvábne šaty navlieka chirurgický plášť zo zelenej látky, na zlatisté vlasy si prehodí keprovú kapucňu a nakoniec si obúva gumené čičmy. Teraz je skutočná sanitárka. V pozadí scény sa začína miháť svietiaci červený nápis "Operácia", doplnený poplašným zvukom. Popoluška berie vedro a kefu a vychádza.

PRVÝ OBRAZ

Operačné oddelenie.

DOKTOR *(nervózne)*. Dýcha?
SESTRA Dýcha... Čo má robiť?
DOKTOR Sestra, povedal som nite!
SESTRA Dala som.
DOKTOR Táák.....Ešte jeden šev a koniec.

Počuť silný rachotiaci zvuk.

DOKTOR Čo sa deje?
SESTRA Nič. Bombardéry Spojencov prelietajú.

Svetlo sa mihá a zhasína.

DOKTOR *(vrieska)*. Prečo vypol prúd?
SESTRA Pre každý prípad. Aby si nepomýlili štát.
DOKTOR Ach, do Boha! Baterku!

Mihajúca lampa osvetľuje scénu.

DOKTOR Budem končiť...
SESTRA Mám ho začať budiť?
DOKTOR Zobuď ho, som hotový.
SESTRA *(začína ticho, no hlas má postupne silnejší a panovačnejší)*.
Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! *(Zvuk faciek.)* Dýchaj!
Dýchaj! Ach? Čo sa mu robí? *(Teraz úplne silno a panovačne)*.
Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj!
(Facky je stále počuť.)
DOKTOR Bi ho silnejšie! Pozri, takto! *(Silnejšie facky.)* Dýchaj! Dýchaj!
Dýchaj! Dýchaj!
SESTRA Dýcha!
DOKTOR Bude dýchať, samozrejme, že bude. Čo by robil... Pulz?

SESTRA 130.
DOKTOR Dobre. Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj ! Dýchaj!
Dýchaj!

Hlas a zvuk dýchania sa vzd'ajújú. Stmieva sa.

DRUHÝ OBRAZ

Nemocničná izba. Popoluška priväza lôžko so vzdychajúcim Bratojom a začína umývať podlahu, chorí zdvíhajú nohy, aby neprekážali. Kontuzov sa približuje k operovanému.

KONTUZOV Hernia?
BRATOJ Apendix – slepé črevo. Ostrý zápal s peritonitom. Oooooch!
KONTUZOV Ako sa voláš?
BRATOJ Bratoj.
KONTUZOV Závidím ti!
BRATOJ Prečo?
KONTUZOV Pretože vieš svoje meno. Meno je najdôležitejšie. Všetko sa dá do poriadku, no ak nevieš svoje meno – ťažko ti je!
BRATOJ No a kto nevie svoje meno?
KONTUZOV Ja, kto... Ja som po otrase. Nepamätám si meno, nič si nepamätám.
BRATOJ Hm, opýtaj sa.
KONTUZOV Koho? Ja som neidentifikovaný. Nikoho si nepamätám, nikto ma nepozná. Úplná tragédia!
DEDO Kontuzov?
KONTUZOV Čo je?
DEDO Nechaj toho človeka, aby sa spamätal z narkózy.
KONTUZOV Dobre, nechám ho. Len mu poviem, že si nič nepamätám.
DEDO A ja si vari pamätám? Ja si tiež nepamätám, len zvon počujem.
BRATOJ (*podozrievavo*). Aký zvon?
DEDO Neviem, no stále mi bije v ušiach. Bim-bam, bim-bam....
KONTUZOV Teba prečo dovezli do tejto izby?
BRATOJ (*splašený*). Prečo?
KONTUZOV Sem nedávajú operovaných na slepé črevo.
BRATOJ Povedali, že na chirurgii neboli lôžka.
KONTUZOV Oni tak hovoria, ale
BRATOJ Prečo, čo je na tejto izbe?
DEDO Izba nie je vinovatá. Mal si ísť do Novoselskej nemocnice.
BRATOJ Povedali, že tam je len jeden doktor...
DEDO Jeden, no prepúšťa. A tu neprepúšťajú. Tam švagra prepustili na tretí deň po operácii.

KONTUZOV Áno, no na štvrtý ho zase vrátili.
 DEDO Ty keď si nepamätáš, prečo sa hádaš? Vrátili ho, lebo mu v bruchu zabudli nožnice. Ale predtým ho prepustili.
 BRATOJ *(vyplašný)*. Zabudli nožnice? Ako to?
 DEDO S nožnicami je to ľahké – zachytáva ich röntghen. Horšie je to s gázou.... Ak zabudnú gázu – umieraš bez príčiny.
 BRATOJ Och, Pane Bože! Len aby všetko dobre dopadlo
 KONTUZOV Mne povedali, že ak si spomeniem na meno, prepustia ma.
 DEDO Prepustia ťa, keď prepustia aj mňa...
 BRATOJ Mňa prepustia budúci týždeň.
 DEDO Ty si zaklop na drevo, pre každý prípad.
 BRATOJ Zaklopem....

Zdvíha sa, aby dočiahol drevený predmet.

BRATOJ Dajte niečo drevené.
 DEDO Zaklop si po svojej hlave, to je to isté.
 BRATOJ Tuším máš pravdu. *(Poklepáva si po hlave.)*

Vchádza Fero. Má okuliare s takými veľkými dioptriami, že vypadajú ako matné.

FERO Mňa prepúšťajú.
 DEDO Naozaj?
 FERO Áno. Povedali mi, že si pamätám všetko a prepúšťajú ma.
 DEDO Vážne?
 FERO Absolútne. Pýtali sa ma, ktoré je hlavné mesto Švajčiarska a ja som im odpovedal.
 DEDO Výborne!
 BRATOJ Nieкого budú prepúšťať, naozaj?
 DEDO Nie, nie, lež si! On si len tak hovorí, nešťastník.
 FERO *(afektovaný)*. Prečo by ma neprepustili, prečo? Povedz im Kontuzov, povedz im, odkedy som tu.
 KONTUZOV Prečo sa pýtaš mňa? Vieš, že si nič nepamätám – ja som po otrase.
 FERO A ja si pamätám všetko. Hlavné mesto Švajčiarska je Bern. Rozloha 41,3 tisíc kilometrov štvorcových, obyvateľstvo 6,4 miliónov. Oficiálne jazyky – taliansky, francúzsky a nemecky. Dokonca si pamätám, že hnačka po nemecky je diario. Ako sa hovorí, ak ma pustia do Švajčiarska, vynájdem sa aj tam ak by som mal hnačku, a oni ma držia tu....
 BRATOJ Ja som tu dočasne. Čoskoro odídem. *(Zase si klope na hlavu.)*
 DEDO Tie dočasné záležitosti trvajú najdlhšie. *(K Ferovi.)* A pozri sa, či už otvorili dolu búdku? *(Vyťahuje košík zviazaný na šnúre.)*

- FERO *(pozerá cez okno)*. Otvorili.
 DEDO Dnes hostí takzvaný Kontuzov.
 KONTUZOV Ja som dnes na rade?
 DEDO No a? Ved' včera som bol ja.
 KONTUZOV *(Neochotne vytáhuje peniaze)*. Nepamätám si.... Mám pocit, že len ja častujem v tejto izbe. *(Dáva peniaze do koša a púšťa ho cez okno.)*
- DEDO Hovoriš, že si im povedal všetko o Švajčiarsku?
 FERVO Všetko: priemysel – strojárstvo, poľnohospodárstvo, lesné hospodárstvo, zverina... Národný hrdina - Wiliam Tell. Všetko som im povedal a oni sa pýtajú odkiaľ to všetko viem, keď som tam nebol?
- DEDO A ty to odkiaľ vieš?
 FERVO Mám priateľku Švajčiarku. Každý deň mi telefonuje. Kontuzov, povedz, že mi volá každý deň?
- KONTUZOV Ja som ti povedal, že si nepamätám.
 FERVO Dedo, povedz ty? Volá mi?
 DEDO Určite ti volá, no ja nepočujem. Len zvon počujem.
 KONTUZOV Pivo! *(Vytáhuje plný kôš a rozdáva piva.)*
 DEDO Ha, na zdravie! *(Štrngajú si.)* A čo ten nový? Hej, priateľ? Bratoj bolo tvoje meno?
- BRATOJ *(ospalo)*. Mmm...
 KONTUZOV Ešte sa nezobudil z narkózy.
 FERVO *(pije pivo)*. Teraz je vo Švajčiarsku zima, Alpy sú zasypané snehom...
- DEDO A vari tu nie je zima?
 FERVO Nehovor mi ty o zime u nás... Takú krásnu priateľku mám vo Švajčiarsku a oni ma držia tu.
- Zvuk letiacich lietadiel.*
- FERVO Lietadlá Spojencov!
- Kontuzov a Fero bežia k oknu a pozerajú hore. Lampa mihá a hasne.*
- BRATOJ *(blúzni)*. Ja som tu dočasne... Ja som tu dočasne ...

TRETÍ OBRAZ

Ráno. Vchádza Fero.

FERÓ Budú nás prepúšťať!
 DEDO Zase?
 FERÓ Prišiel revízor – záležitosti sa dávajú do pohybu...
 KONTUZOV Aký revízor?
 FERÓ Nevie. V obleku, kravate a všetko zapisuje.
 KONTUZOV Pýta sa na mená?
 FERÓ Nevie, no zapisuje.

Do izby vrazí Popoluška a energicky leští podlahu. Z chodby je počuť silný hlas: „Tááák. Nech zapíšeme všetko po poriadku. Oblastná nemocnica číslo dvadsaťštyri, izba číslo šesť...” Vchádza muž v obnosenom obleku, klobúku a so starým kartónovým kufrom. V ruke drží poznámkový blok. Chorí sa s nádejou zdvíhajú.

WILLIAM Je to izba číslo šesť?

Zrazu Kontuzov vstane a približuje sa ziapajúc mu do tváre.

KONTUZOV Stoj!
 WILLIAM Čo je?
 KONTUZOV *(približuje sa s upretým pohľadom k nemu).* Pozri sa na mňa!
 WILLIAM Prečo?
 KONTUZOV Najskôr sa na mňa dobre pozri! *(Ukazuje mu ľavý a pravý profil).*
 WILLIAM A, čo?
 KONTUZOV Poznáš ma od niekiaľ?
 WILLIAM Prepáč, ale...
 KONTUZOV Znovu si pomysli!
 WILLIAM Nepamätám si ťa. Povedz mi ty, odkiaľ ma poznáš a ja si spomeniem?
 KONTUZOV Vôbec ťa nepoznám. No dúfal som, že aspoň ty ...Ja som neidentifikovaný a nič si nepamätám.
 WILLIAM Moment... *(Rýchlo zapisuje.)*
 KONTUZOV Povedali mi, že som bol z poľnohospodárskej aviácie a narazil som do jedného kopca. Lietadlo zhorelo, a mňa našli 20 metrov od neho. Nič mi nie je iba to, že si nepamätám...
 WILLIAM Bolo to lietadlo registrované?
 KONTUZOV Nič si nepamätám. Ani lietadlo, ani meno...
 WILLIAM Pod akým menom si zapísaný v chorobopise?
 DEDO KONTUZOV. Zapísali ho ako Kontuzov.
 KONTUZOV Nie Kontuzov. Zapísali ma Kontuzio. Contuzio Cerebris ma zapísali, ale ja neverím. Cerebris nie je našské meno.
 WILLIAM *(zapisuje.)* Diagnóza Contusio Cerebris...
 KONTUZOV Nezapisuj, to nie je pravda. Cerebris je americké meno.
 DEDO A ak to bolo lietadlo Spojencov? Prečo nie?

KONTUZOV Povedali, že poľnohospodárske.
 DEDO Všetky zhorené lietadlá sa podobajú. A aj oni klamú, kvôli tajomstvu. Môžeš byť aj Cerebris, nič zvláštne.
 KONTUZOV Ak sa volám Cerebris, prečo neviem americky?
 DEDO Z otrasu. Neodvrávaj, bude horšie.
 WILLIAM *(zapisuje)*. Bude horšie... Táák. Zapísali sme. Ďalej... Vy, dedo? Čo vám je?
 DEDO Neviem.
 WILLIAM Nepovedali vám?
 DEDO Možno, že aj povedali. To, kedy to bolo...
 WILLIAM Presne tak to i zapíšeme. *(Zapisuje opakujúc)*. "Možno aj povedali".
 Bodka.
 WILLIAM *(k Ferovi)*. A vy?
 DEDO Ten si zase veľa pamätá.
 WILLIAM Čo si pamätá?
 FERÓ Všetko. A mám priateľku vo Švajčiarsku.

Bratoj chrápe.

DEDO On sa ešte nezobudil z narkózy.
 BRATOJ *(v sne)*. Ja som tu dočasne.
 WILLIAM Rozumiem. *(Zapisuje.)* On je tu dočasne.

Popoluška skončila s umývaním dlážky a sedí pri dverách. Je vidieť len jej oči.

WILLIAM *(K Popoluške)*. Vy?
 FERÓ Ona je hluchonemá. Pracuje tu ako sanitárka...
 WILLIAM Aha...Jasné. *(Zapisuje)*. Mutos totalis.
 FERÓ Čo to znamená?
 WILLIAM Úplne nemá.

/William/ zatvára poznámkový blok a znovu si ich obzerá, predtým než urobí svoju rezolúciu. Všetci sa na neho s očakávaním pozerajú.

WILLIAM Táák, všetko po poriadku. Zapísali sme, a teraz ďalej....

Poznámkový blok si odkladá pantičkársky na skrinku. Potom si dáva dolu sako a necháva ho na stoličke, postupne si vyzlieka košeľu, vyzlieka nohavice a tak ďalej, pričom všetko veľmi pedantne ukladá. Chorí sa nechápavo pozerajú na tento absurdný rituál. Keď zostane len v slíPOCH, Popoluška mu podáva

nemocničné pyžamo. On si ho spokojne oblieka, líha si na lôžko a starostlivo sa prikryva. Znovu si otvára denník.

WILLIAM *(ležiac).* „Teraz prečítame čo sme zapísali. Izba číslo 6, prvé lôžko: Contusio Cerebris. Tajný incident lietadla Spojencov. Obete nie sú. Pilot má amnéziu po otrase mozgu. Prípad podlieha vysvetleniu. Bodka.“

KONTUZOV Ja neverím.

WILLIAM Neveríš, no keď čítaš – je to tak. To je život – keď ho čítaš má zmysel, a keď ho žiješ - nemá...

Stmieva sa.

ŠTVRTÝ OBRAZ

Vchádza babka na návštevu.

BABKA Josife, si ešte živý?

DEDO Prečo sa pýtaš?

BABKA Pretože tento mesiac mešká tvoj dôchodok... Priniesla som ti kyslé mlieko. *(Hrabe sa v taške.)* Ach, ja som ho zabudla. Aj pivo som zabudla...

DEDO Neni treba. Tu majú pivo.

BABKA Nuž, vypijem aj ja jedno, keď máte... *(Otvára si fľašku.)* Ako sa má tvoja skleróza?

DEDO Dobre sa má.

BABKA Začal si si už pamätať?

DEDO Áááá, načo? Čo budem písať spomienky na druhom svete? Načo si mám pamätať, keď takto sa mám lepšie?

BABKA Pomaly som zahrnula vinohrad. Či si ty už z neho zobneš – či nie, no... Zle sa cítim, Josife!

DEDO A čo je so psom?

BABKA Dobre sa má. Chudák, zostarol.

DEDO Drž ho v teple. Na jar ho zoberiem na lov.

BABKA Aký lov, on už nevidí ?

DEDO Koľko vidí, toľko... Čo mu mám kúpiť okuliare?

BABKA Zle sa cítim, Josife. Ako prežijem túto zimu?

DEDO Nič sa neboj. Setry znášajú zimu dobre.

BABKA Štefan je veľmi chorý.

DEDO Ktorý Štefan? Švagor?

BABKA Áno, on. Včera ho odviezli do Novoselskej nemocnice.

DEDO Ten darebák, zase mal šťastie.

BABKA Prečo tak o ňom hovoríš? Ved' on už dokonáva.

DEDO Nech dokonáva. Švagor nebol dobrý človek. Švagrína je lepšia, ale on nie!

BABKA Bodaj by ťa Pán Boh potrestal! Túlal si sa celý život, ale teraz ti to Boh vracia, a?

DEDO Babka, babkaaa! Či sa túlaš, alebo netúlaš, aj tak sa tu ocitneš...Dobre, že som si pochodil, kým som mohol.

BABKA Bodaj by som ťa živého zahrabala! Všetko si pamätá, len doktorov klame!

DEDO Nekrič, lebo tu je jeden – všetko zapisuje. Zahrnula si už vinohrad?

BABKA Ja som ho zahrnula – skoro som ti zabudla povedať.

DEDO Dobre. No teraz už choď!

BABKA Idem. (*Berie si ešte jednu flašu, no Dedo jej ju berie späť*).

DEDO Nedotýkaj sa! Pivo predpísal pán doktor. A povedz švagrínej, aby bola spokojná, keď švagor umrie.

BABKA Ako to, že umrie?

DEDO Ako, ako, ľahko...

BABKA Hovorí, že sa z toho dostane.

DEDO Dostane, dostane....keď sa dostanem z toho aj ja...Hybaj! Choď už!

BABKA Veď už idem!

Stmieva sa.

PIATY OBRAZ

Muž vypisuje fascikle – kádrové materiály s menami chorých a ukladá ich na poličku.

WILLIAM Izba č.6, prvé lôžko - Contusio Cerebris.

KONTUZOV Nie som Cerebris, povedal som ti. Oni tak hovoria. Ja som neidentifikovaný.

WILLIAM Ja ťa tak mám zapísaného len podmiennečne.To znamená, že zatiaľ zostávaš podmiennečne Kontuzio Cerebris.

KONTUZOV Nie som!

DEDO (*štuchá Kontuzova*). Neodporuj, povedal som ti. Bude horšie.

KONTUZOV Dobre, som Cerebris.

WILLIAM Táák. Prvý fascikel – Cerebris, druhý fascikel – Arteriusclerosis, tretí – Bratoj, Peritonitis, štvrtý Fero – Hipermnesia, piata ...

DEDO Môžem sa niečo spýtať?

WILLIAM Mňa?

DEDO Áno.

WILLIAM Pýtaj sa.

DEDO Prečo vy... tak ...
 WILLIAM Prečo zapisujem život?
 DEDO Áno.
 WILLIAM Pretože nezapísaný život nemá zmysel.
 DEDO A zapísaný má?
 WILLIAM Zapísaný – áno. Zoberme si napríklad Robinsona Crusoa. Sám na opustenom ostrove 27 rokov! Úžasné! Chcel sa obesit' každý deň, a dnes celý svet číta jeho denník, pretože napísané dáva zmysel i najnezmyselnejšiemu životu. A niečo navyše. Svet začal písaním.
 DEDO To nie je pravda. V biblii je napísané: "Na počiatku bolo slovo. A Boh povedal: Bud' svetlo!"
 WILLIAM Boh povedal, no niekto to zapísal. Ináč by nikto nevedel, čo povedal Boh. Kto zapísal, pýtam sa ja? (*Ku Kontuzovi*). Kto?
 KONTUZOV Ja si nepamätám, veď vieš...
 WILLIAM Pomysli!
 KONTUZOV Myslím...
 WILLIAM Na začiatku je Pán Boh sám uprostred ničoho. To znamená, že Boh si viedol zápisky sám. Je to tak?
 KONTUZOV Ja nič nemôžem povedať.
 WILLIAM Ďalej: "I stvoril Pán Boh človeka na svoj obraz a podobu? To znamená, ak si Pán Boh píše zápisky, aj človek podľa jeho podoby si musí písať. A on nepíše - to je jeho základný hriech. Preto nie je šťastný. Život je stvorený na zapisovanie a nie na žitie. (*Ku Kontuzovi*). Tak napríklad ty: keby si si písal zápisky, teraz by si vedel, kto si? Mám pravdu?
 KONTUZOV Máš. Je to tak.
 WILLIAM Pochopiteľne, že je to tak. Všetci slávni ľudia hovorili: zapisuj a zaznamenávaj. Othello: „Zapisujte, zapisujte si všetko!“ – tretie dejstvo, tretia scéna. Kráľ Lear: „Všetko som dobre zapísal“ – prvé dejstvo, štvrtá scéna. Hamlet: "Zapísal som už všetko"... Richard IV: "Zapisujte znovu a znovu.", Richard III „Zapisuj, to ti zostane!", Richard II...
 FERRO A vy ako sa voláte?
 WILLIAM William.
 FERRO Ako??
 WILLIAM William. Will-iam.
 DEDO William či ?
 WILLIAM To je veľmi zložité a nezapamätáte si to.

Rachot prelietajúcej eskadry zobúdzajú Bratoja.

BRATOJ (*zobúdzajú sa*). Čo sa tu deje?
 DEDO Lietadlá Spojencov...
 FERRO (*od okna*). Tentokrát je ich aspoň sto ...

- WILLIAM *(píšuť)*. Šesť hodín a tridsaťpäť minút: preletelo okolo 100 lietadiel Spojencov smerom na západ...
- KONTUZOV Doteraz ich preletelo aspoň 300.
- WILLIAM *(dopisuje)*. Celkový počet prelietajúcich lietadiel do tejto chvíle podľa údajov pilota Cerebrisa je 300. Mám pravdu?
- DEDO Nevieť. Ja vojenským veciam nerozumieť.

ŠIESTY OBRAZ

Fero hovorí a William zapisuje. Popoluška umýva podlahu.

- FERO Dni pracovného pokoja vo Švajčiarsku – sobota, nedeľa a 1. august – deň švajčiarskej nezávislosti. Číslo telefónu 117 je polícia, 144 je záchranka. Predvoľba do Švajčiarska je 0041, Bern – 31, Bazel – 61, Ženeva – 22, Zürich – 1. Všetko. Peňažná mena – švajčiarsky frank. Hnačka po nemecky je diario.
- WILLIAM Ty, tieto veci zapisuješ si ich ?
- FERO Nie. Ja si ich pamätám.
- WILLIAM Teraz si pamätáš, no ak dostaneš otras ako Kontuzov?

Fero sa zamýšľa.

- WILLIAM Život je vrtkavý. Kontuzov si tiež všetko pamätal.
- KONTUZOV To závisí od toho, koľko som vedel.
- DEDO Hlúpych letcov nieť, Kontuzov.
- KONTUZOV Nie som letec! Bol som 20 metrov od lietadla.
- DEDO Katapultoval si sa, ale nepamätáš si.
- WILLIAM Áno, presne tak. Preto, kým si pamätáš, piš. Pretože jedného dňa sa všetko zmení na nič, okrem napísaného. Tu máš jeden z fasciklov. *(Podáva fascikel Ferovi.)*
- KONTUZOV Moja minulosť je jasná. Držia ma tu, aby som si na niečo spomenul. Keby tu tak teraz niekto bol, kto by mi vyrozprával životopis a zapísal ho...
- DEDO Opýtaš sa nejakého letca. Životopisy všetkých letcov sú si podobné: po prvé – vojenská škola, po druhé vojenská služba, po tretie – čo to tam bolo... Vojenské záležitosti.
- WILLIAM *(opakuje nahlas, zapisujúc)*. Vojenská škola, služba, kariéra...
- BRATOJ Moja rana sa postupne hojí. Keď sa zahojí, odchádzam. *(Viackrát si klope na vrch hlavy, pričom si počíta šeptom.)*
- DEDO Bodaj by začali od teba!
- BRATOJ Ak sa to raz začne, už to ide. Trápenie je, kým sa začne. Ja napríklad v živote nemám šťastie, ale tu sa dávam do poriadku. Rana po operácii zarastá. *(Opäť klope viacnásobne tým istým spôsobom.)*

- DEDO Klope sa trikrát.
BRATOJ Ja pre každý prípad klopem 11 krát, lebo „klop na drevo“ má 11 písmen.. .
- WILLIAM (*zapíše*). Neurosis ritualus – nervovodotieravý rituál.
BRATOJ Na tom nie je nič nervózneho... Jednoducho cítim, že sa tak z toho rýchlejšie dostávam.
- KONTUZOV Aj môj organizmus je silný, no pamäť mám slabú. Dedo, ty si myslíš, že som vojak?
- DEDO Prinajmenšom si plukovník, počúvaj ma. V твоjich rokoch sú všetci letci plukovníci. Keby sme boli v Novoselskej nemocnici, už by ťa rehabilitovali. Tam nie je toto – hento. Tam je všetko na princípe prirodzeného výberu. Kto ožije – ožije.
- KONTUZOV Keby človek vedel aspoň svoje meno, no to... Ja teraz neviem, či ma dajú do spoločného hrobu, alebo do hrobu neznámeho vojaka...
- DEDO A dokedy, pýtam sa doktora, dokedy budem počúvať ten zvon? Až do konca, povedal... Bim-bam, bim-bam.
- BRATOJ Cez leto som bol aj v Novoselskej nemocnici. Mal som bronchit p l e u m o n i u. S mojím švagrom sme vzali pôžičku a kúpili sme dva americké kombajny. Pre neho a pre mňa. Fantastický kombaj, pána beka! Žne ako nenormálny, ale je tam ako v mrazničke. Dve minúty si v kabíne a začína ti ťahať na kríže – až ti trpnu.

William a Fero zapisujú.

- FERO Pomalšie!
BRATOJ Áno. Vonku 40 stupňov a ja dnu – v kabáte. A u švagra opačne: v jeho kabíne môžeš piecť tehly. Švagor - v plavkách a celý mokrý. "Dva roky, vraví on, som makal na Sahare, ale také niečo až teraz vidím." Zrazu som mal celé sklá s inovat'ou. Mráz! Dal som si rukavice a baranicu, zoškrábal som inovat' zo skiel a znovu žnem. A nenápadne som zaspal na Bielu smrť. Zobudili ma v nemocnici. Po dvoch dňoch dovezli aj švagra s tepelným úderom. A kombajny, šľak ich trafil, boli s klimatizáciou. Moju nastavili na mínus 20, a švagrovu na plus 40.
- WILLIAM Zopakuj len cifry!
BRATOJ Mínus 20, plus 40.
KONTUZOV Určite aj lietadlá, aj tie sú s takou klimatizáciou.
BRATOJ Určite.
KONTUZOV Aby som vedel ako sa mám v budúcnosti obliekať...
DEDO Oni ťa teraz dajú na dôchodok. A keď ti dajú dôchodok 5000 dolárov, čo si budeš obliekať?

Všetci, dokonca aj Popoluška sa zachveli.

KONTUZOV Kol'ko?
 DEDO Päť tisíc, kol'ko. A možno i viac. Celý deň si budeš vylihovať vo vile.
 KONTUZOV Akej vile?
 DEDO Tvojej. Plukovník bez vily - kde si to videl?
 KONTUZOV Nič si nepamätám! Nie je tu niekto, kto by ma spoznal, hej!
 DEDO Budeš obchádzať americké letiská. Tam ťa môže niekto spoznať.
 KONTUZOV Len aby som vyšiel odtiaľto. Pane Bože, 1000 dolárov dôchodok!
 WILLIAM Päť tisíc som zapísal.
 KONTUZOV Kol'ko, päť? Daj aj mne jeden z fasciklov *(Píše.)* Päť tisíc! Ts-ts-ts-ts. Aký život som si žil, no ako ho dokážem?

Stmieva sa.

SIEDMY OBRAZ

Ráno. Čas vizít. William vchádza s fasciklami.

WILLIAM Pripravte sa na vizitu!

Sadá si vedľa lôžka Kontuzova a otvára fascikel. Vchádza Popoluška a oni zdvíhajú nohy z dlážky.

WILLIAM Lôžko číslo jedna. Čo tu máme napísané? *(Číta:)* "Contusio Cerebris. Zamestnanie – letec. Hodnosť – plukovník. Doteraz známe majetkové pomery – vila. Príjmy - 5 000 dolárov dôchodok. Bodka." Ako sa máš? Spomenul si si na niečo?

KONTUZOV Už sa mi trochu vyjasňuje.

WILLIAM Aký dátum je dnes?

KONTUZOV Dnes...Dnes...Nemôžem povedať presne.

WILLIAM To znamená, že dátumy si nepamätáš?

KONTUZOV Tento mesiac som ich nejak pustil z rúk.

WILLIAM Nevadí. Druhý mesiac ich chytiš. Vážne je, že prípad smeruje k zlepšeniu.

BRATOJ Aké zlepšenie – on už je na tom dobre. A ja čo mám povedať...

WILLIAM Teraz prideme aj k tebe. *(Otvára nasledujúci fascikel.)* Bratoj Stefanov, rod mužský, status aktívny, viditeľný vek 40 a tak ďalej...Zamestnanie - poľnohospodársky robotník?

BRATOJ Presne tak.

WILLIAM Prekonaná bronchitpneumónia po ťažkom pracovnom úraze.

BRATOJ Dvojstranná bronchitpneumónia...

WILLIAM Dobre... *(Opravuje.)* Dvojstranná... Operovaný na apandisit s Peritonitis difusa acuta. Správne?

- BRATOJ Áno, ale už sa to zlepšuje. Pozri, rana sa zatvorila. (*Zdvíha deku a ukazuje ranu.*) Zostala len jazva.
- WILLIAM Toto je?
- BRATOJ No, áno.
- WILLIAM To nie je slepé črevo.
- BRATOJ Prosím?
- WILLIAM Slepé črevo je na pravej strane a ty si rezaný na ľavej?
- BRATOJ Nemýliš sa?
- WILLIAM Akože sa mýlim? Zdvihni pravú ruku. Aha, vidíš? A ty si rezaný vľavo.
- BRATOJ Povedali mi, že slepé črevo!
- DEDO Je to možné. Sú ľudia s ľavým slepým črevom. A ja som napríklad mal jedného známeho – všetko mal naopak: srdce vpravo, slepé črevo vľavo...
- BRATOJ To znamená, že môže to byť slepé črevo?
- WILLIAM Ak si s ľavým slepým črevom – tak áno.
- BRATOJ S ľavým som. Keď som rezaný vľavo, to znamená, že som s ľavým slepým črevom.
- WILLIAM (*zapíše*). Bratoj Stefanov – fyziologické anomálie: ľavé slepé črevo. Iné anomálie?
- BRATOJ Neviem. Nič neviem a ani ma nezaujíma. Len aby ma konečne prepustili. (*Viacrát si klope na hlavu, šepkom počítajúc.*)
- Vchádza Fero, stojí vo dverách a pozerá sa na Bratoja.*
- BRATOJ (*k Ferovi*). Čo sa deje? Budú prepúšťať?
- FERO Povedali, aby si sa pripravil.
- BRATOJ Na prepustenie?
- FERO Na operáciu.
- BRATOJ Akú operáciu?
- FERO Na slepé črevo.
- BRATOJ Ó, Pane Bože!
- DEDO Možno, že máš dve slepé črevá. Ja som mal jedného priateľa, bol s dvoma takými...
- BRATOJ Aaaach, Do riti! To je ale život! (*Bije sa neisto po hlave.*) Počkaj, pomýlil som sa v počítaní... (*Začína znovu klopať po hlave, pričom si počíta.*) Tak, je ich 11. Teraz za prvé písmeno "K" 12 krát ... (*Zase klope a zase počíta.*)
- DEDO Vypi si jedno pivo, aby si sa ukludnil. Dajte pivo! Kontuzov, ty si na rade.
- KONTUZOV (*ukazuje stredný prst*). Aha ! Ja som bol včera.
- DEDO Veď si nepamätáš?
- KONTUZOV Začal som si pamätať. Pozri, tu som si zapísal: včera som častoval ja.

Stmieva sa.

ÔSMY OBRAZ

William sám. Vchádza Popoluška, približuje sa k nemu a robí niekoľko znakov v jazyku nepočujúcich.

WILLIAM Prosím?

Popoluška opakuje.

WILLIAM Pochopil som. To znamená, že nie si nemá ?

Popoluška súhlasne kýve hlavou.

WILLIAM Dobre. Opravíme to. (*Otvára zápisky.*) To znamená, začiar kneme mutos totalis. A čo mám zapísať?

Popoluška vysvetľuje v znakovom jazyku.

WILLIAM Dobre. Tak to aj zapíšem: Dala sľub, že nebude hovoriť. Je to tak?

Popoluška kýva.

WILLIAM A dokedy bude trvať tento sľub?

Popoluška vysvetľuje .

WILLIAM Áno, rozumiem. (*Zapísuje.*) Porozprávaj mi viac, to je zaujímavé.

Popoluška váha.

WILLIAM Lepšie pre teba, ver mi.

Popoluška vysvetľuje a William zapisuje rýchlo opakujúc slovíčka "Dobre", "Pochopil som", "Áno", "Jasné" a iné. Popoluška končí.

WILLIAM Tak čo sme zapísali? (*Číta:*) M.I., 32 ročná, viditeľný vek 18. Do 17 rokov číta len rozprávky. Ako 17-ročná sa dostane do neskorej puberty, no obľúbené čítanie zostáva Popoluška. Prežíva niekoľko intímnych sklamaní, kombinovaných so životnými neúspechmi. Má ťažkú a špinavú prácu. Niečo iné?

Popoluška mu podáva poskladaný list papiera.

WILLIAM *(číta)*. Jedno ráno som sa zobudila a pochopila som, že Popoluška som ja. Pociťovala som sa spokojná a sebaistá - budúcnosť bola predo mnou. Bola som šťastná, že strádam, pretože som čakala koniec rozprávky. Čím viac strádam, tým som šťastnejšia...

Popoluška zase začína "rozprávať".

WILLIAM Dala sľub, že nebude hovoriť do konca rozprávky. Jasné. *(Zapíše si)*. Sľub prerastá do psychicky nadobudnutého mutizmu, to jest, hluchonemota na vlastné želanie. *(William zatvára fascikel a zdvíha pohľad k Popoluške)*.

WILLIAM Tak ty tomu veríš?

Popoluška niečo "hovorí".

WILLIAM Nielenže veríš, no si si istá?

Popoluška kýva. Potom si dáva dolu z hlavy kapučňu a rozpúšťa si dlhé zlaté vlasy. Vyzlieka si aj ostatnú sanitárnu odev a zastáva pred Williamom v celej kráse princezny. Potom si vyzúva topánky a odchádza bosá. Topánky zostávajú na scéne. Stmieva sa.

DEVIATY OBRAZ

Fero číta Kontuzovi knihu.

FERO Teraz počúvaj.

KONTUZOV Ty si to písal?

FERO Nie. Počúvaj! "Pred šiestimi rokmi ma postihla na saharskej púšti porucha motora... Čosi sa v ňom polámalo. Pitnú vodu som mal sotva na osem dní. Prvý večer som teda zaspal na piesku, tisíc míľ od akéhokoľvek obývaného kraja. Bol som oveľa opustenejší ako stroskotanec na plti uprostred oceánu. Tak si viete predstaviť, aký som bol prekvapený, keď ma na svitaní zobudil čudný hlások. Zazrel som veľmi zvláštneho chlapčeka, ktorý ma vážne pozoroval....

KONTUZOV Ako sa volá táto kniha?

FERO "Malý princ".

KONTUZOV To čo je napísané, je skutočne pravda?

FERÓ Áno. Spisovateľ bol letec.
 KONTUZOV Aááá, to znamená kolega? Ako sa volá?
 FERÓ Antoine. Antoine de Saint – Exupéry.
 KONTUZOV Nepamätám si na neho. Volal sa Anton?
 FERÓ Antoine.
 KONTUZOV Veľmi pekne začína. Ako keby to bolo písané o mne... (*Obzerá si knihu.*)
 FERÓ /započúva sa/. No počuješ, zase zvoní!
 KONTUZOV Kto zvoní?
 FERÓ Telefón. Moja snúbenica zo Švajčiarska ma zase hľadá.
 /*Vychádza.*/
 KONTUZOV Dedo?
 DEDO Čo chceš?
 KONTUZOV A ja, som ženatý? Čo povieš?
 DEDO Určite. Tomu sa nedá vyhnúť.
 KONTUZOV Ktorá je asi tak moja žena? Ak ma vedú ako američana, určite aj ona je
 DEDO Určite..
 KONTUZOV A či je pekná?
 DEDO Pochopiteľne, že je pekná. Ak máš vysokú školu...
 KONTUZOV Ja?
 DEDO Jasné, ty. A možno že máš dokonca dve vysoké školy.
 KONTUZOV C-c-c-c! A ak sa ma niekto opýta ako som ich dosiahol, čo mu poviem?
 DEDO To sa zabúda. Zvlášť po otrase.
 BRATOJ (*so závišťou*). Ty, KONTUZOV, máš šťastie s tým otrasom: Aj ženu, aj dve vysoké školy...
 KONTUZOV Cha, ja som ich mal aj predtým?
 BRATOJ Či si ich mal, alebo nemal, boh vie. No to keď sa ti začne dariť – všetko ide. Človek sa vzmáha... A ja čo mám povedať? Celý život driem pre nič za nič! Zostáva mi len nádej, aby mi prišiel do cesty nejaký ten otras...
 DEDO Príde. Skôr alebo neskôr aj tebe príde.
 KONTUZOV Len jedno mi nie je jasné – ako som dosiahol tie dve vysoké školy? (*Zamyslí sa.*) Ako? Pracou, ako, ako... Koľko som čítal, čo všetko som obetoval!
 BRATOJ Začal si si pamätať?
 KONTUZOV Nie, nič si nepamätám, no môžem si predstaviť. Ako sa dajú zvládnuť dve vysoké školy, pýtaš sa ma?
 BRATOJ To je už tak. Sú ľudia s dvoma vysokými školami – a ja s dvoma slepými črevami. Niet východiska.
 WILLIAM Je.
 BRATOJ Kde?
 WILLIAM V písaní. Budeš písať a spasíš sa.

DESIATY OBRAZ

Bratoj na operačnom stole.

BRATOJ Pán doktor, s akou narkózou?
 DOKTOR S miestnou.
 BRATOJ Nebude to bolieť?
 DOKTOR Nie. Tentokrát nebudeme rezať hlboko, budeme len čistiť. *(K sestre.)* Sestra, ampulky penicilínu .
 SESTRA Prosím.
 DOKTOR Prokain ampulky na narkózu!
 SESTRA Dávam. *(Reže ampulu.)*
 DOKTOR Teraz dáme narkózu a koniec... *(Pichá injekciu.)* Tááák. Teraz ešte jednu. Tak... začal si trpnúť?
 BRATOJ Ja som už dávno stípol. Režte, aby sme skončili.
 DOKTOR Nech najskôr začne pôsobiť narkóza.... *(Potúkáva s nástrojmi.)* Cítiš niečo?
 BRATOJ Cítim.
 DOKTOR A teraz? *(Zase potúkáva.)*
 BRATOJ Aj teraz.
 DOKTOR No slabšie?
 BRATOJ Zdá sa mi, že slabšie...
 DOKTOR Narkóza pôsobí. Sestra, pinzetu!
 SESTRA Pinzeta. *(Podáva mu.)*
 DOKTOR Skalpel.
 SESTRA Skalpel. *(Podáva mu.)*
 DOKTOR Tak môžeme začať!

Doktor reže a zaznieva strašný výkrik Bratoja. Všetci sa strhnú.

DOKTOR *(vyplašený).* Čo sa deje?
 BRATOJ Bolí!
 DOKTOR No, trošku bolí, to je pochopiteľné. Drž sa, ty si chlap! *(Doktor zase reže a Bratoj zase zversky reve.)*
 DOKTOR No, no, no! Zase až tak to nebolí, aj iných sme rezali.
 BRATOJ Bolí to strašne. Aááách, mamička moja!
 DOKTOR *(nahnevaný.)* Mlč, strelím ti jednu! Ako mám teraz pracovať?
 BRATOJ Bolí!
 DOKTOR Musíš trpieť! Zatni zuby! *(Doktor sa pokúša znovu rezať a Bratoj zase zreve.)*
 DOKTOR Podme znovu! *(K personálu.)* Podte sem a pritláčajte! Presne tak!

Oni pritláčajú, doktor reže smelo a Bratoj vrieska.

SESTRA (vrieska). Stop! Stop!
 DOKTOR Co je?
 SESTRA Chyba, pán doktor, chyba! Vymenili sme narkózu s penicelínom. Rovnaké ampulky, nech ich šľak trať!

Bratoj zvrieskne od zúrivosti, vytáhuje si ruky a zhrabne skalpel.

BRATOJ (vrieska). Odstúpte! Do čerta i so životom! (*Rozháňa sa skalpelom.*) Také niečo sa musí len mne stať! Vždy len mne? To sa musí zapísať. Musí sa to zapísať!
 FERRO (*vrieska pod stolom*). Už som to zapísal!

JEDENÁSTY OBRAZ

Bratoj leží vo zvieracej kazajke s veľmi dlhými rukávmi zviazanými na uzol...

BRATOJ Ja musím začať zapisovať, dedo. Hľa, napríklad Kontuzov sa len kvôli písaniu dal do poriadku. Začal od nuly a teraz: vila, žena, dôchodok... Celý majetok zhromaždil.

Kontuzov sa na neho ľahostajne pozerá a pokračuje v skúmaní svojej tváre v zrkadle, zapisujúc.

DEDO A ja som zhromažďoval celý život a nakoniec – čo ? Nič. Postúpil som do nemocnice a švigor ma obral o všetko. Štipku svedomia nemá – a o morálke ani nehovorím. Vynaložil som toľko práce, každú noc som zbieral ... Každú noc!

BRATOJ A cez deň?

DEDO Cez deň nie. Cez deň je tam stráž. Oni aj v noci strážia, no po dvoch hodinách zaspávajú... Kvôli jednému dieselovému motoru som striehol na strážcu garáže tri noci. (*K písajúcim*). Prestaňte písať! Človeka tu zapisujú dokonca aj keď si zakašle!

BRATOJ A čo sa stalo?

DEDO Zaspal. Ja som vošiel cez jednu stavbu a nahodil som na plecia motor. Pritom som zhodil vedro s vápnom a ten hlupák sa zobudil. A po mne. Prešiel som po najtmavších uliciach – a on za mnou. Prešiel som cez jednu horu – on stále za mnou. Prešiel som hranicu. Potom ešte jednu hranicu. Potom som prešiel púšťou a dívam sa – rieky Tiger a Eufrat. Medzi nimi – Babylonská knižnica. Ja veľmi rád čítam, preto som vošiel. „Máte niečo ako pre mňa, pýtam sa? Máme „Bagdaského zlodeja“, hovoria oni. Dajte mi ju,

vravím ja. Čakám, aby mi doniesli knihu a oni mi doviezli kamión tehál – kniha bola taká stará, že vtedy nebolo papiera. Tak si teda predstav, odkedy ľudia kradnú? Keď som videl toľko tehál, chytil som sa za hlavu. Môžem ju, pýtam sa, zobrať domov? Môže, vravia, ak zaplatíš palivo do kamióna. Nemôžem, hovorím, tu ju budem čítať. Začal som: čítam a prehadzujem, čítam a prehadzujem – spotil som sa od čítania. A práve som dočítal poslednú stranu – počujem za mnou kroky. Obraciam sa – tamten. Skrýva sa medzi tehľami a sleduje ma. Pozrel som sa na podrážky, tie celé od vápna z tamtoho vedra a on sleduje stopu. Teda táák, vravím? Vstúpil som do rieky Tiger a Eufrat, aby som si umyl stopy a po prúde rieky, po prúde – až domov.

WILLIAM

Romantické.

DEDO

Samozrejme, že je romantické. Ak by to nebolo romantické, kradol by som? Ako ináč sa nesie sedemdesiatkilový motor? A švagor mi ho ukradol bez štipky romantiky a teraz umiera na herniu. Pretože nebrodil ani v Tigri, ani v Eufrate – On dokonca o nich ani nepočul.

KONTUZOV

Načo ti bol ten motor?

DEDO

Ty si myslíš, že švagor ho potreboval? Načo by mu bol dieselový motor? Však bol dokonca aj pokazený. Prestaňte už písať! Tu to vypadá ako v literárnom krúžku. Píšu, píšu...

WILLIAM

Napísané nikto nemôže ukradnúť. Napísané zostáva pre ostatných...

DEDO

To aj ukradnuté zostáva pre ostatných ... Na tento svet prichádzaš a z neho odchádzaš holý. A aj keď niečo ukradneš, to je pre dočasné používanie a Boh odpúšťa. Okrem švagrovi, pretože on nemá svedomie a romantiku.

FERO

Tu to je! Telefón zvoní! Zase ma hľadajú zo Švajčiarska. Každý deň ma hľadá to dievča. / *Vychádza/*.

KONTUZOV

Tá moja, čo asi robí?

DEDO

Možno je sekretárka?

BRATOJ

Alebo zdravotná sestra?

DEDO

Možno je herečka...

KONTUZOV

V televízii?

DEDO

Celkom možné, prečo nie?

KONTUZOV

(prekvapený). Pána boha !

Kontuzov vstáva, zapína televízor v rohu miestnosti a čumí na obrazovku. Popoluška umýva dlážku a sadá si vedľa neho pred televízor. Potajomky sa mu pozerá do tváre, no on je sústredený na obrazovku. Ostatní už chrápu.

KONTUZOV

(zvrieskne). Spoznal som ju!

Všetci skáču, zobudení.

KONTUZOV (*ukazuje na televízor*). To je ona!
 BRATOJ (vyplašený). Kto?
 KONTUZOV Moja žena.
 WILLIAM To neni ona! Tento program je francúzsky.
 KONTUZOV (*sklamany*). Škoda! Táto sa mi tak zapáčila...
 DEDO To nič. Nájdeš druhú. Pod'me spať. Dobrú noc.

Stmieva sa.

DRUHÁ ČASŤ

PRVÝ OBRAZ

Tma. Všetci spievajú zborovo "Happy birthday to you." Svetlo. Všetci sú okolo lôžka Kontuzova, ktorý sa zobúdzza.

VŠETCI (*zborovo*). Všetko najlepšie k narodeninám!
 KONTUZOV Kto má narodeniny?
 FERRO Ty, kto..
 KONTUZOV Kto povedal?
 BRATOJ Tak sme sa rozhodli.
 DEDO V niektorom dni predsa si len narodený?
 KONTUZOV To znamená, že som narodený dnes?
 FERRO Ak chceš, odložíme to na zajtra?
 WILLIAM Zajtra nemôže. Už som ho zapísal s dnešným dátumom.
 KONTUZOV Počkaj, aj ja si zapíšem. Pre mňa je to veľmi dôležitý dátum.
 (*Zapísuje.*)
 FERRO A teraz - darček! (*Znovu spievajú, a Popoluška prináša dar v balíku.*)
 KONTUZOV Čo to je?
 FERRO Otvor a uvidíš.
 KONTUZOV (*roztrhá baík*). Čo sa deje?
 FERRO Uniforma. Z bazára. Čisto nová.

Kontuzov sa rozplače od dojatia.

KONTUZOV Už sa ani nepamätám, kedy som mal naposledy oblečenú uniformu.... (*Dáva si čiapku a do konca hry bude stále s ňou.*)
 FERRO Prenajali sme aj kameru, aby sme nafilmovali tento sviatok.

KONTUZOV *(potešený)*. Aj kamera! Prečo to všetko?
 BRATOJ Aby si na nás nezabudol, Kontuzov. Keď sa vrátiš do tamtoho sveta, pamätaj si, že si mal chudobných, no verných priateľov.
 KONTUZOV *(plačúc)*. Nikdy na vás nezabudnem! Nikdy! Vy ste ma vytiahli z ničoty a vrátili ste ma k životu. *(Popoluška si tiež utiera slzy.)*

Zoradujú sa k fotografovaniu okolo Kontuzova.

DEDO Kontuzov, povedz niečo na pamiatku!
 KONTUZOV *(utiera si oči.)* Čo mám povedať?
 WILLIAM Niečo, čo zapíšeme do histórie.
 KONTUZOV Dobre, poviem.

V osvetlenom mieste projektora zastáva len Kontuzov. Sústreďuje sa a začína:

KONTUZOV Pred nedávnom sa mi prihodilo, že som musel núdzovo pristáť v púšti...
 FERÓ *(šeptom)*. Prečo v púšti?
 ВСИЧКИ Šššššššš!
 KONTUZOV Niečo sa polámalo v motori môjho lietadla a zhorelo. Prvý večer som teda zaspal na piesku, tisíc míľ od akéhokoľvek obývaného kraja. Bol som oveľa opustenejší ako stroskotanec na plti uprostred oceánu. Tak si viete predstaviť, aký som bol prekvapený, keď ma na svitaní zobudil čudný hlások. Zazrel som veľmi zvláštneho chlapčeka, ktorý ma vážne pozoroval a opýtal sa: „Kto si ty“? „Neviem – odpovedal som. – Nič si nepamätám. Ja som neidentifikovaný... „

Stmieva sa.

DRUHÝ OBRAZ

Ráno. Všetci, bez Williama. Fero sa pozerá na zoradené fascikle Williama.

FERO Dedo?
 DEDO Mmmm?
 FERÓ Mám určité podozrenie na tohto človeka.
 DEDO Ktorého človeka?
 FERÓ Williama.
 DEDO Až teraz si pochopil?

FER0 Aj ty máš podozrenie?
 DEDO Nepodozrievam – som si istý.
 FER0 Čo?
 DEDO Povedz najskôr ty?
 FER0 Ja si myslím, že druhé meno Williama je Shakespeare.
 DEDO Ja si zase myslím, že skôr Puškin.
 FER0 Puškin? Prečo Puškin?
 DEDO Pretože je ruský špión, preto. Nevidíš, že stále zapisuje kedy a koľko lietadiel preletelo? A od Fera sa dozvedel všetko o Švajčiarsku. Peňažná jednotka, dni pracovného pokoja, telefónne kódy ... Dávajte si pozor, čo pred ním hovoríte. Zapisoval život a dával mu zmysel! Životu nič nemôže dať zmysel, on si jednoducho zapisuje vojenské tajomstvá. Nevidíte ako sa zachytil o Kontuzova, aby z neho všetko vymámil.
 KONTUZOV Čo vymámi? Ja nič neviem.
 DEDO On už vytiahol z teba dosť: pilot, plukovník, majetok, dôchodok, rodinné polozenie. Vie viac ako ty.
 BRATOJ Pána Boha! Aký človek?
 KONTUZOV Ja som mu nič nepovedal. Vy ste hovorili a on zapisoval.
 DEDO Áno, no ty si neodporoval a on pochopil pravdu.
 KONTUZOV No ty si mi povedal, aby som neodporoval?
 DEDO Povedal som, no ty si stratil mieru. A tieto tvoje zápisky, nemal by si ich nechávať v skrini. Musia byť v sejfe, alebo prinajmenšom by mali byť zašifrované.
 KONTUZOV Kto ich bude šifrovať?
 DEDO Ty, kto, kto? Plukovníka napríklad zapíšeš ako koňa, lietadlo – voz...
 KONTUZOV Teraz, teraz všetko zašifrujem... (*Otvára skriňu*). Ach? Fascikel tu nie je!
 DEDO Ach, to je! Už je to tu!
 KONTUZOV Moje pamäte? Akurát som si dal dohromady biografiu. Ako sa teraz znovuspoznám, keď si nič nepamätám? Kde sú pamäte?
 DEDO V Moskve, kde? On ich tam poslal?
 KONTUZOV Ooooch, ježiškove husličky! A teraz ako dokážem, kto som ja? Kde ich v Moskve budem hľadať?
 FER0 Nie sú v Moskve.
 KONTUZOV A kde?
 FER0 V hlavnom stane Spojencov. Ja som ich poslal.
 DEDO Ach jáááj, ešte jeden špión. Tu sa to zmenilo na špiónsky brloh.
 FER0 Nie som špión. Schválne som ich tam poslal. Kontuzov musí byť zachránený. Ak nás neprepustia, prečo by mal aj on hniť tu? On je z druhého sveta a má právo na lepší život.
 KONTUZOV Aj kazeta tu neni?
 FER0 Kazetu som poslal do CNN.

Pozerajú smerom k televízoru. Kontuzov sa k nemu pomaly približuje a zapína ho. Na obrazovke sa zjavuje Kontuzov hovoriac: "Niečo sa pokazilo v motori môjho lietadla a to zhorelo. A tak prvú noc som spal sám na piesku..."

BRATOJ To si ty?
KONTUZOV Och, Bože môj! Kde som sa to dostal! Ja nie som vinovatý – oni mi povedali, že som Cerebris.

TRETÍ OBRAZ

WILLIAM *(vchádza vrieskajúc). Prichádza rozuzlenie! Prichádza rozuzlenie! Davaj! (Dáva znak rukou a Popoluška priväža lôžko na kolieskách, naložené s balíkmi.)*

WILLIAM *(číta adresy a hádže balíky do stredu izby). Balík od kolegov materskej lode „Ontario“. Balík z materskej lode „Nebraska“. Balík z Vojensko – vzdušnej základne „Toarmina“. Balík od „Siedmeho amerického flotu“, balík od veteránov „Búrka v púšti“, balík od dôstojníkov v zálohe v Chicagu, balík od skautského klubu „Aliaška“...“... (K Ferovi.) Dovez druhú zásielku! (Pokračuje a Fero vychádza.) Balík z basebolového klubu „Miamské kajmany“, balík od „Krásavice z Floridy“, balík od „Jukonských tigrov“...*

Doletí Fero.

FERO Idú! Idúúúú!
KONTUZOV Kto?
FERO Posádka Spojencov. Hľadajú Kontuzova.
KONTUZOV Koniec! Som odhalený! Nie som vinovatý, vy ste to všetko vymysleli.

Vchádza vojenská posádka s čiernymi okuliarmi.

GENERÁL *(hlasne). Póóózor!*

Vojaci sa postavia do pozoru, salutujú.

GENERÁL Kto je plukovník Cerebris?

Prekladateľ simultánne prekladá. Všetci ukazujú Kontuzova, ktorý stratil reč. Generál hovorí anglicky, alebo iným jazykom štátov – členiek Spojencov.

- FERO
GENERÁL On... On... Stratil reč po otrase.
Póózor! Za zásluhy pri plnení vojenskej povinnosti Najvyššie velenie Spojencov odmeňuje plukovníka Cerebrisa odznakom „Štvrtého júla“, prvého stupňa.
- Prekladateľ prekladá. Všetci vojaci spievajú americkú hymnu, a generál pristupuje ku Kontuzovi a zapína mu odznak.*
- GENERÁL Po druhé: Za týždeň plukovník Cerebris bude premiestnený do sanatória vo Švajčiarsku, kde zostane až do úplného vyliečenia. *(Prekladateľ prekladá.)* Po tretie: Aby nebol narušený jeho psychický komfort, spolu s ním budú vo Švajčiarsku prijatí aj všetci, ktorí sú s ním na izbe. Výlohy hradí Hlavný stan Spojencov.
- V tomto momente duní rachot prelietajúcich lietadiel.*
- FERO
GENERÁL Lietadlá Spojencov!
Póózor!
- Vojaci zastávajú v pozore, salutujú a pozerajú k povale, kým duní rachot ich vojenskej moci.*
- DEDO *(ku Kontuzovi).* Povedz niečo, hej!
- Kontuzov sa obzerá bezmocne a nakoniec hlasne vykrikuje.*
- KONTUZOV
VOJACI U-S-A! U-S-A!
(hlasne, sborovo). Hurá! Hurá! Hurá!
- Znovu spievajú hymnu a vychádzajú. Stmieva sa.*

ŠTVRTÝ OBRAZ

- FERO *(hlasno vrieska, objímajúc Kontuzova).* Švajčiarsko! Ideme do Švajčiarska!
- KONTUZOV Neverím! Neverím! Ja nie som Cerebris!
- DEDO Ty si ale, neodvrávaj !
- KONTUZOV To je strašné! Dozvedia sa pravdu!
- FERO *(v eufórii).* Už máš aj odznak! Aká môže byť pravda?
- BRATOJ *(plače od radosti).* Dal sa do poriadku človek! Dal sa do poriadku a aj nás dá na poriadok! Výborne, Kontuzov, výborne! To keď sa raz začne dariť, darí sa!

- FERO Vy... Vy viete čo znamená sanatórium vo Švajčiarsku ? Všetko biele! Sveti! Mramor a sklo! Zámky na dverách sú z čistého zlata.
- DEDO Po jednej zámke ak potiahneme, aj to bude na ošoh...
- FERO Sneh a slnko! Vodné procedúry! Trikrát denne kardiogramy! Masáže, obsluhovanie... Bitte – danke, bitte – danke.....
- BRATOJ Nie je ako tu, režú ťa živého!
- FERO Páni, to je niečo úžasné. Zasněžené kopce, modré nebo, vleky, zjazdovky...
- BRATOJ Všetko je veľmi pekné, no mňa nezoberú.
- FERO Prečo?
- BRATOJ Pretože si o mne pomyslia, že som blázon. *(Ukazuje zaviazané rukávy na zvieracej kazajke a Fero ho rýchlo rozväzuje.)*
- DEDO Zoberú ťa, kvôli Kontuzovi ťa zoberú.
- BRATOJ A aj keď ma zoberú, dajú ma do blázninca.
- FERO Ty...Ty... Ty vieš čo znamená švajčiarsky blázninec? Bláznince sú tam päťhviezdičkové? A strava, vy uvidíte aká bude: šviačiarisky syr, švajčiarske mlieko, švajčiarska čokoláda, švajčiarske Wurstli... Ak niekto dostane hnačku, nič sa nedeje. Ja budem k vašim službám.
- BRATOJ *(po vojensky)* Preee -....
- VŠETCI *(zborovo po vojensky)*.. pus- te- nieee...

Ovládnutí entuziazmom, všetci skáču na dedovo lôžko, kolíšu sa ako vo vlaku a fučia ako parná lokomotíva.

- FERO Ideme! Zürich, Lausanne, Basel, Geneva, Locarno, Lago di Komo, Mont Blanc!
- WILLIAM Mont Blanc tam nie je?
- FERO Nie, no je ho vidieť! Je ho vidieeeeť!
- DEDO *(vzrušený)*. To znamená, že existuje Raj? Existujeeeeeee!
- WILLIAM Tam písal Byron. I Shelly. Aj Mary Shelly. Veľký Goethe!
- FERO Aj Charles Chaplin umrel tam!
- DEDO *(s nadšením)*. Aj ja tam umriem!
- WILLIAM Umrieš, umrieš... Všetko zapíšem...
- DEDO Zvon! Počujem zvon! Bim-bam, bim-bam!
- BRATOJ *(vrieska)*. Darí sa, nedá sa to zastaviť! Darí sa!!!

PIATY OBRAZ

- BABKA Josife? Si tu?
- DEDO Tu som, ale... Dobre, že si prišla, aby si ma videla, lebo...
- BABKA Čo sa deje?
- DEDO Odchádzam.

BABKA Kde?

DEDO Na jedno krásne miesto.

BABKA Štefan, aj ten odišiel.

DEDO Švagor? A jeho kto dal na poriadok?

BABKA Pán Boh. Včera sme ho pochovali.

DEDO Aha... Švagríná, plače veľa?

BABKA Najhoršie má už za sebou.

DEDO Ona pochová aj mňa... Povedz jej, že odchádzam.

BABKA Kdeže?

DEDO Do Švajčiarska.

BABKA Nevysadili ti náhodou tabletky na sklerózu?

DEDO Nie, nevysadili. Tam je strašne pekne... Všetko v bielom... Čisté modré nebo. Zlaté zámky na dverách a iné veci, nepamätám si ich mená...

BABKA (*smrteľne zavíja.*) Ooooo! Komu ma necháš? Komu? Ak ťa Pán Boh berie, nech zoberie aj mňa!

DEDO Aký Boh, phf? Spojenci ma posielajú.

BABKA Umieraš, Josife, umieraš.

DEDO Aké umieranie, babka?

BABKA Umrieš. Oni ti to povedali okľukou.

DEDO Celá izba odídeme.

BABKA Tak, tak...Aj ja sa čudujem, prečo vás neprepúšťajú? Boh nech ich potrestá za to, že len klamú a nehovoria pravdu. Všetci klamú, Josife! Ak počuješ niečo veľmi dobrého – utekaj! Celý život nám sľubovali a hľa, nakoniec prišlo to nešťastné Švajčiarsko!

DEDO Ticho, lebo zapisujú. Posielajú ma na také, no povedz mi... san...san-uotrcium.

BABKA Utopcia sa povie, Josife, ja to viem. To je niečo veľmi zlé. Doteraz vydarenú utopciu neurobili.

DEDO Nemáš pravdu. To sa volá...sss...sympóziu. Niečo ako rekreačné stredisko s doktormi... Tam sa človek dáva do poriadku...

BABKA Dobre ťa dali do poriadku. Včera Štefana, teraz teba. Ooooch, sestraaaa moja, čo nám to bolo súdené? Aby nám muži ležali jeden vedľa druhého.

DEDO Šššš! Mlč! Ja si vedľa švagra nikdy neľahnem.

BABKA Ľahneš, Josife, ľahneš. Keď ti to povedali od Spojencov...

DEDO Čo keď povedali? Nech si hovoria. Ja nikde nepôjdem. Och, serem ja na švagra! Celý život sa mi motá v ceste, ešte aj na onom svete znovu? Vedľa neho si neľahnem. Povedz aj švagrinej.

BABKA (*zlostne, nahnevano.*) Ale vedľa nej si ľahneš, ha?

DEDO Skôr by som mohol vedľa nej. Švagríná je dobrý človek.

BABKA Nech ťa všetci čerti berú! Umri, nech sa ťa zbavím! Umri!

DEDO Dobre, dobre.... Umriem. Ber sa, odíď už!

BABKA Odchádzam.

DEDO A prídi zase, aby si ma videla.
 BABKA Ak neodídeš, prídem.
 DEDO Tu som...

ŠIESTY OBRAZ

Všetci sú v izbe. Fero s ukazovadlom pred mapou Švajčiarska.

FERO Zürich je na jazere Limat s 1300 reštauráciami, ktoré sa volajú Wurstli. V muzeu Kunsthaus vstupná taxa je 2 franky. Lucerna medzi Alpami je okúzľujúca. S autobusom č.6 navštívite dom Richarda Wagnera na adrese Wagenwed 27, Tribsshen. V Berne žil Einstein, ulica Kramgasse 49, vstup zdarma. V Laussane nevynechajte muzeum Collection de l'Art Brut s dielami zločincov a ľudí so psychickými poruchami.

DEDO Tam môžu odkúpiť vaše memoáre.
 FEROD Prečo? My nie sme zločinci?
 DEDOD Nepovedal som, že ste zločinci...
 FEROD Kompletný komfort nájdete v sedemhviezdičkovom hoteli Dorint hotel, kde pravdepodobne budeme ubytovaní aj my. Telefón 00413642121. Okúzľujúca panoráma, 138 izieb, 490 lôžok, sauna, solárium, kolkáreň, odkrytý a zakrytý plavecký bazén.

KONTUZOV Také niečo som nevidel ani z lietadla.
 BRATOJ Pekné zostáva pekným. *(Klope si na hlavu).*
 DEDOD Áno. No veľa pekného tiež nie je pekné.
 FEROD To je Švajčiarsko, dedo!
 DEDOD Viem čo je Švajčiarsko lepšie ako ty...

Všetci sú zarazení z obratu.

FEROD Ty prečo sa chceš teraz odrieknuť? Ved' si tam chcel umrieť?
 DEDOD Takú cestu kvôli jednému umieraniu – ďakujem pekne!
 WILLIAM Dedo, neurýchľuj finále.
 DEDOD Finále neutečie, William. Ty vieš lepšie ako ja.
 KONTUZOV Dedo, nezriekaj sa! Poslúchni ma ako človeka s dvoma vysokými.
 DEDOD Vo Švajčiarsku neuznávajú americké vysoké školy. Uznávajú len stredné a to horko – ťažko.

KONTUZOV Do kelu! Ja si nepamätám, či mám strednú?
 FEROD Ty si tam na doliečenie. Potom ťa vrátia do Ameriky a všetko ti uznajú?
 DEDOD A nás? Nás kde vrátia? Zase sem. To je život – kým sa usmeješ už zase plačeš.

- KONTUZOV Aj ja sa zriekam. Akurát som sa tu dal do poriadku... Nechám si tu vilu, ženu, 5000 dolárov dôchodok a rozbehnem sa mrznúť po cudzích horách?
- FERO Nebudeš mrznúť, všade je klimatizácia.
- BRATOJ Áno, a ak ju zapnú na mínus 20 ...
- FERO Kontuzov, vzmuž sa! Ty si dôstojník.
- KONTUZOV Presne tak. Ja som plukovník a možno viem aj nejaké vojenské tajomstvo. Predstav si, (*Pozera sa k Williamovi.*) že tam narazím na nepriateľských špiónov a nečakane vymámia tajomstvo, ak si náhodou naň spomeniem.
- DEDO Ak si naň spomenieš, to je dobre. Povieš ho a prepustia ťa. No ak si nespomenieš, zničia ťa.
- KONTUZOV Ja sa odtiaľto nepohnem. Moje rozhodnutie je strategické. Celý život mi prebehol naprázdno, a ja si chcem trošku požiť. Chcem!!! (*Rozplače sa od vzrušenia.*)
- BRATOJ Ešte jedna operácia mi zostáva. Aj bez narkózy vydržím – už som si zvykol. (*Klope na drevo. Klopania sú už veľmi dlhé a zložité.*)
- FERO Páni, šťastie prichádza len raz.
- DEDO No nezostáva dlho. Osud nakoniec všetko zoberie.
- FERO Tam je najkrajšie miesto a všetci sú šťastní. Všetci!
- DEDO A ak nie sú? Teraz si aspoň myslíš, že také miesto existuje. No ak pochopíš, že takého niet, nič iné ti nezostáva, než aby si opisoval život.
- FERO William, čo si ty myslíš?
- WILLIAM Ja nemyslím, ja len zapisujem. Nech myslia tí, ktorí budú čítať.

SIEDMY OBRAZ

Dvere sa otvárajú s hrmotom a vrazí Popoluška energicky gestikulujúc.

- WILLIAM Zopakuj!
- Ona opakuje.*
- WILLIAM Kontuzov, tvoja žena?
- Všetci skáču.*
- KONTUZOV Aká žena?
- WILLIAM Tvoja?
- KONTUZOV Kde je?

Popoluška vysvetľuje.

WILLIAM Tu. Pred vchodom?
 DEDO Cha, tááák!
 KOHTUZOV Ako vyzerá?

Popoluška vysvetľuje.

WILLIAM Zvláštne. Ako z filmu...
 KONTUZOV (*obzerá si pyžamo*). Pane Bože! Ako sa ukážem v tomto stave?
 Aha aký som otrhaný!
 DEDO Uniformu! Rýchlo si obleč uniformu!
 KONTUZOV Naozaj! Presne tak! Uniformu! (*Rýchlo sa oblieka*).
 FERRO Topánky! Počkaj, ja ti ich zaviazem.
 BRATOJ Opasok!
 DEDO Pritiahni si silno opasok! Aá presne tak! A teraz, pozrime sa?
 Dobre! Teraz sa vystri! Ešte! Ešte! Natiahni chrbticu! Výborne! Ty si rodený dôstojník. Postav sa teraz do pozoru a budeš sa držať ako dôstojník. Budeš hovoriť nahlas a jasno!

Kontuzov sa postaví do „pozoru“ v strede izby.

KONTUZOV A teraz?
 DEDO (*k Popoluške*). Nech vojde!

Popoluška vychádza.

WILLIAM (*Podáva Kontuzovi zabalený balík.*) Dar pre tvoju ženu.
 KONTUZOV Od koho?
 WILLIAM Tam je napísané. Kolegovia z materskej lode "Penelopa".
 KONTUZOV (*pozerá do balíku*). Topánky? Odkiaľ vedia jej číslo?
 WILLIAM Určite ju poznajú, kolegovia ste...
 FERRO Prichádza!

Bratoj si začína neisto búchať hlavu. Dvaja sanitári ju privádzajú – ženu, zničenú z poľnohospodárskej práce, v obnosených šatoch a zablatených topánkach. Žena je prekvapená zo strašného pohľadu a po pauze ohromenia ticho šepká:

ŽENA Dobrý deň.
 KONTUZOV (*hlučne a s dôstojnosťou*). Dobrý deň!

Žena sa vyláká, no Kontuzov začína rozhovor, obzerajúc si jej šaty.

KONTUZOV Natáčate film?
 ŽENA Zaorávame zemiaky. Ved' je jar...
 KONTUZOV (*berie v ohľad*). Ach, áno. Na vile?
 ŽENA Na poli. Povedali mi, že si bol v televízii a ja ...
 KONTUZOV Áno, bol som. Tento darček je pre teba.

Podáva jej balík. Žena vyberá Popoluškine zlaté topánky.

ŽENA Veľmi pekné, no sú malé. Nepamätáš sa, že nosím číslo 41?

William sa chytá za hlavu.

KONTUZOV (*podozrievavo*). Si si istá, že ma poznáš?
 ŽENA Teba by som nepoznala?
 KONTUZOV Povedz mi ako sa volám?
 ŽENA (*začína plakať*). Ivan, ty si sa úplne zbláznil z toho otrasu! Boh nech potrestá tú poľnohospodársku aviáciu! Akurát na našom poli sa museli zraziť, Boh nech ich potrestá.

KONTUZOV Ja som nebol vo vnútri?
 ŽENA Čo by si robil vo vnútri, Ivan? Oni vyskočili živí a zdraví, nech ich Boh potrestá a ty si od strachu stratil rozum. Dva mesiace ťa hľadám, všetky bláznince som obišla...

KONTUZOV (*zdvorile*). Mýlite sa.
 ŽENA Dali ťa na invalidný dôchodok. Dostávaš sto dolárov dôchodok.

KONTUZOV Koľko???

ŽENA Myslím, že presne stopäť...

KONTUZOV (*chladne*). Túto ženu vidím po prvýkrát.

ŽENA Oooooch, Ivan! Och, čo sa nám to prihodilo, v takom pekle musíme žiť! Ivan, to som ja! Máme troch synov a dve nevesty.

KONTUZOV (*k sanitárke*). Odved'te ju, nech sa netrápi.

ŽENA (*vystiera ruky*). Ivan!

KONTUZOV Nie som Ivan. Ja som plukovník Kontuzio Cerebris.

Sanitári sa rozhybu.

KONTUZOV (*k ostatným*). Ako jej to máme vysvetliť?

(Vysvetľuje a kričí hlasno). USA! USA!

Sanitári ho chytajú z dvoch strán.

KONTUZOV (*Pohoršený*). Odstúúúúpte! Ja som plukovník Cerebris! (*Vrieska*) Odstúúúúúpte!

Sanitári ho vláčia von. Z chodby je počuť skandovanie. „USA“ a vojenské povely. Žena sa viacnásobne prežehnáva a utápa sa v nárekoch.

DEDO *(vzdychá).* Ech, Kontuzov, Kontuzov! Bože, odpusť nám! My sme nevedeli, čo robíme. *(Prežehnáva sa.)*

Stmieva sa.

ÔSMY OBRAZ

KONTUZOV, vo zvieracej kazajke, kráča vojenským krokom z jedného do druhého konca izby, obracajúc sa „čelom vzad“ každým-krát. Pri každom otočení opakuje. „Ja som Cerebris“.

KONTUZOV Ja som Cerebris. Ja som Cerebris ...
 BRATOJ Dobre, dobre, si Cerebris!
 KONTUZOV Neodvrávaj, bude horšie!
 DEDO Horšie už byť nemôže.
 KONTUZOV Môže byť!
 WILLIAM Nebude. Odteraz začínajú pekné udalosti.
 BRATOJ Kiežby!

Vchádza Fero, ťahajúc vysokú krabicu s nadpisom „Made in Switzerland“.

FERO Ja idem.
 DEDO Kde?
 FERO Do Švajčiarska.
 BRATOJ S kým?
 FERO S mojou priateľkou. Ona je tu. Prišla ma zobrať.
 DEDO Kde je?
 FERO Vnútri, v krabici.
 DEDO Ved' nech výjde?
 FERO Nechce. Veľmi je hanblivá. A neovláda jazyk.
 BRATOJ Ako sa volá?
 FERO Lote. */Smerom ku krabici./* Lote, Lote, moja milá, vylez! */K ostatným./* Nechce, hanbí sa. Zabudol som vás zoznámiť. */Predstavuje ich./* Dedo Josif, Bratoj, William Shakespeare, plukovník Cerebris. */Ukazuje na krabicu/.* A to je Lote.
 DEDO Výborne, Fero! Veľmi pekné dievča!
 FERO My sa dnes berieme. Rozhodli sme sa a ...

DEDO Správne. V takej nemocnici sa nežije človeku samému...
 KONTUZOV */hlasno/*. Ja nie som sám. Ja som ženatý!
 DEDO Ženatý si, si ženatý... Keby sa nejako dalo, aby som sa aj oženil...
 KONTUZOV */podozrievavo/*. Ja nie som sám!
 BRATOJ Nie si, nie si...Niet o čom debatovať.
 FERRO Aj dieťa čakáme...
 DEDO Výborne, Fero, výborne!
 BRATOJ Ľudia sa dávajú do poriadku... Keď sa raz začne dariť, darí sa.
 Fero Áno ... To je. My ideme.

William mu zastáva v ceste.

WILLIAM Moment!

Obracia sa slávnostne k mladomanželom s knihou v ruke. Popoluška zavesí plesové šaty na krabicu a zhora dáva korunku princeznej. Všetci spievajú svadobný pochod.

Muž je tvoja hlava, život, ochranca,
 nesporne všetkodržiaci. On ťa živí svojou
 prácou nebezpečnou, po mori i na súši,
 nezažmúri oči v búrných nociach, v letných dňoch,
 kým ty si odpočívaš v teple,
 spokojne v bezpečí; a očakáva od teba
 krásu, pokoru a lásku -
 odplatu malú za obrovský dlh.
 Čo poddaný dlhuje trónu,
 to žena svojmu mužovi...

WILLIAM *(Skromne dopĺňa)*. "Skrotenie zlej ženy", scéna druhá, piate dejstvo.

Tlieskanie a výkriky "Pobozkať!" atď. Mladomanželia vychádzajú.

DEDO Šťastní ľudia. Oni už nie sú sami.
 KONTUZOV Ani ja nie som sám.
 DEDO Absolútnu pravdu máš.
 KONTUZOV A nie som Ivan! Ja som Cerebris.
 BRATOJ Dobre, dobre. Si Cerebris.
 KONTUZOV *(vrieska)*. Keď som Cerebris, kde je moja žena? Kde je moja ženaaaaa???

Stmieva sa.

DEVIATY OBRAZ

Operačné oddelenie. Operujú Bratoja.

DOKTOR *(nervózne)*. Dýcha?
 SESTRA Dýcha, no... Čo má robiť ?
 DOKTOR Tak... Ešte jeden šev a koniec.
 SESTRA Mám ho zobudiť?
 DOKTOR Zobuď ho, som hotový.
 SESTRA *(začína ticho, no hlas má stále silnejší a panovačnejší..)* Dýchaj!
 Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! *(Zvuk faciek.)* Dýchaj!
 Dýchaj! Ach? Čo sa deje s týmto človekom? *(Teraz už celkom silno a naliehavo, spolu s doktorom.)* Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj!
 Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj!
 Dýchaj! /Silnejšie/. Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj!
 Dýchaj! Dýchaj! Dýchaj!
 BRATOJ *(zdvíha sa a vrieska)*. Nebudem dýchať! Nebudem! Celý život dýchaj, dýchaj, dýchaj, dýchaj, dýchaj, dýchaj! Koniec! Dost!
 Nemôžem už viac dýchať, nemôžem už viac dávať. Koniec!
(Spúšťa sa na stôl.) *Stmieva sa.*

DESIATY OBRAZ

BABKA Josife, si živý?
 DEDO Nie. Nie som.
 BABKA Klameš.
 DEDO Neklamem.
 BABKA Potom ako ťa počujem?
 DEDO Nevie. To je tvoj problém.
 BABKA Ak si nepamätáš, že si živý, si na tom veľmi zle.
 DEDO Nie som živý, povedal som ti. Ak neveríš, opýtaj sa doktora.
 BABKA Klameš. Živý nemôžu hovoriť s tamtým svetom.
 DEDO Presne tak.
 BABKA V takom prípade ja ako hovorím s tebou?
 DEDO Trochu pomysli a pochopíš.
 BABKA Josife, povedz mi, kde som?
 DEDO Ak ma počuješ, to znamená, že si pri mne.
 BABKA Pane Bože! Zomrela som bez toho, aby som pocítila.
 DEDO Ani ja som necítil, no mi povedali...
 BABKA Ja, čo mám teraz robiť?
 DEDO Nič. Líhaš si a čakáš.
 BABKA Čo mám čakať?
 DEDO Nič. Čo môžeš čakať?

BABKA Tak mám si ľahnúť?
 DEDO Ľahni si. Predsa som ti povedal.

Líha si vedľa neho.

BABKA Josife?
 DEDO Áno.
 BABKA My sme teraz - tam?
 DEDO Tam, pochopiteľne. Nevidíš?
 BABKA Vidím. Paňe Bože, ako je nádherne.
 DEDO Pravda? /Že ?/
 BABKA Áno. Všetko je biele. Borovicové lesy. Zasnežené vrchy. Slnko. A prečo tu nie sú zlaté zámky na dverách?
 DEDO Nie sú, lebo nezamykajú. Tu nikto nekradne.
 BABKA A teba potom ako vlastne pustili?
 DEDO Pustili ma, no budú toho ľutovať.
 BABKA Bože môj, aký je krásny život nakoniec? Dobre, že si ma priviedol sem, Josife.
 DEDO To je tak. Keby nebolo mňa, zostala by si tam. Zvony, počuješ ich?
 BABKA Áno. Počujem ich. Ako krásne bijú. Bim-bam, bim-bam...
 DEDO To je.

JEDENÁSTY OBRAZ

Kontuzov leží zaviazaný na lôžku vo zvieracej kazajke a stone, blúzniac „ Kde je moja žena? Kde je moja žena...“? Pomaly vchádza Popoluška, oblečená ako princezná a zastáva pred lôžkom.

KONTUZOV Kde je moja žena?
 POPOLUŠKA Tu som.

On otvára oči. Ona mu rozväzuje dlhé rukávy na zvieracej kazajke.

KONTUZOV Ja nie som Ivan. Nie som Ivááán!
 POPOLUŠKA Samozrejme, že nie si.
 KONTUZOV A kto som?
 POPOLUŠKA Ty si plukovník Cerebris a ja som tvoja žena.
 KONTUZOV Darček! Zober darček a obuj si topánky!

Popoluška obúva topánky a zastáva pred ním.

POPOLUŠKA Páčim sa ti takto?

KONTUZOV Áno! Si nádherná!

Obaja sa objímajú, rozplakaní . Stmieva sa.

EPILÓG

William s kufrom uprostred izby a prázdnyimi lôžkami.

WILLIAM Vlastne moje meno nie je William. No pravé meno vám nepoviem, lebo sa nesmie vyslovovať nadarmo. Od prvého dňa stvorenia Sveta som pochopil, že niečo nie je v poriadku a začal som zapisovať, pretože napísanému môžeš dať zmysel a vykonanému – nie. A odvtedy až doteraz píšem. Píšem, píšem a nevidím konca kraja. Už som sa unavil. Som taký starý a mám všetky choroby ľudí, tak ako aj oni moje – podľa môjho obrazu a podoby. */Berie tablety zo skrinky a všetky do jednej ich vysýpa postupne do dlane./* Arteriosclerosis, Contusio Cerebris, Amnesia retrograda, Peritonitis difusa acuta, Hipermnesia maniacalis, Neurosis Obsision ... A nakoniec moja najťažšia choroba: Paranoia Creatoris. *(Vyberá si z vrecka svoj liek, dáva všetky tablety do jedného pohára a nalieva vodu.)* Na zdravie! *(Vypije pohár na ex a potrasie hlavou. Hore prelietavajú s revom lietadlá.)* Všetci robia hlúposti na tomto svete a ja som stvoril najväčšiu. *(Vyberá z kufu klaunskú čiapku so zvončekmi, narazí si ju na oči a ako nevidiaci začína tancovať, smejúc sa. Stmieva sa.)*